

braco rotar

Batec nič ti ne bo pomagalo, če najdeš ključ. Vrat že tako ni več.

I.

Minil je že in umrl v svojem prostoru. Mogoče se je ponorčeval in mu je šala spodletela. Mogoče, pravim. Ali pa se je preprosto naveličal prestavljati nogo za nogo in gledati z utrujenimi očmi naprej in tja samo zato, ker se mu zdi, da bo. Se tega ni popolnoma verjel.

II.

Besede so že zdavnaj izgubile svoj pomen, utonile so v modrem. Ostalo je samo naprej in bodočnost in beg pred prej. Tja bi moral iti. Mogoče bi moral iti tja. Toda saj ni niti vedel zagotovo in se je naveličal prostora okrog sebe in jalovih korakov po praznem. Mogoče pa je samo spoznal, da ne bo nikoli ušel tistemu od prej in dohitel to, kar bo.

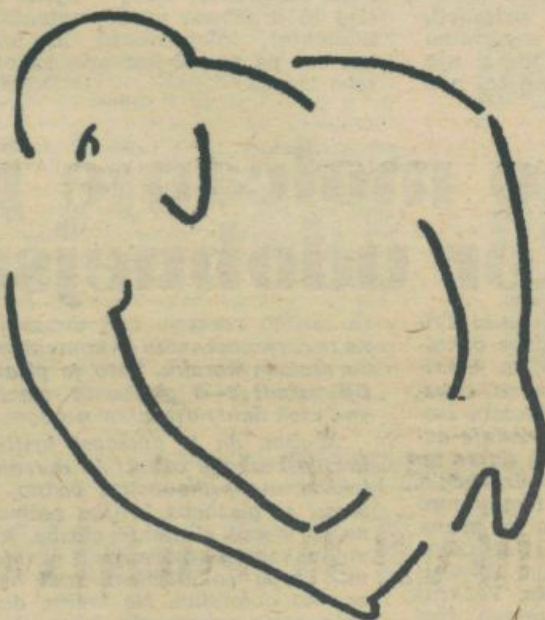
III.

Mogoče je hodil po poti, ki so jo nekoč zelo zdavnaj utrli bogovi v tem prostoru.

Teče navzdol proti koncu, in to je vse, kar vemo.

Pot je prevelika, govornice stopinj ne razume. Toda je nekdo hodil, še preden se je začelo.

Ustavil se je in se smejal tistim, ki so prišli po njegovi sledi. Saj niso znali brati stopinj, le malo napolnjenih z njegovo snovjo.

KROŽNICA MEZDNEGA DELA

filip robar

somrak

vrana ... da ...

potem je prišel
honoré de balzac
okrogli baron samed
naročil je krsto
iz plutonija
in si dal osnažiti čevlje
vsakdo ima koga
ki mu umre
je šepnil in odsluzil
berite delo
berite dnevnik
berite berite
vroč kostanj
tu tu, ti ti
somrak, oprostite
vrana ... da ...
s sito pesmijo
ingo paš pa je hotel mimo
ožel se je zaradi lobanj
smešno, da ni murna
kocbeka ali zajca
se mi je zdelo
da jih gregory corso prezira
naročil je krsto
iz plutonija
za vse
čisto poceni
za vse
filip robar
se ti ne zdi
da ima luna štiri oči

somrak je večer
z malo vode
je pred ali po mraku

dajla

a) na poti za dajlo

na poti
na poti za Dajlo
nikamor ne prideš

ne dosežeš je
ne dohitiš je
ne presežeš je

na poti
na poti za Dajlo
ni poti

le pot ti lije s čela
sol seda na lica
pot potiš
poti pa ni

ostariš
osiviš
klecneš
pogineš

na poti
na poti za dajlo
ni poti

hočem
ne pridem
daj daj dajla

b) na poti za dajlo

kakšen kakšna kakšno

čemu
iščem te
hočem te
neznano te

si ne-dana
si ne-dan
si ne-da

dá bodi
dan bodi
dana bodi
danaida bodi

izgubil sem škrge
in druge oblike
kril si nisem pustil rasti
in duše

bodi
pesem bodi molitev
neznana pesem bodi molitev dopolnjevanja
molitev bodi pesem
bodi

na poti za dajlo

c) rehabilitacija

... edino
kar moreš biti
je enako ničli
in ta najboljša možnost
in hkrati najslabša
v enaki meri naj-vse in naj-ni
je malo prida
v primeri s stvarmi
ki jih prezreš v sredobežnosti
kajti so
ne glede na to in marsikaj
z razlogi ki zadoščajo
za neizkoreninjenost
tako neizhojeni gozdovi
in gore
kakor sama menjava
tvojih oblik
od smrti do rojstva
in dalje s hitrimi koraki
in dalje
z mislijo v jedru
ki ga ne predre
vedno se samo dviguje
vedno
neprenehoma
dokler ne omaga
in ne omahne edino
kar moreš biti
...

franci zagoričnik

franček rudolf

o dramatičnem

Si kdaj doživel
kaj napetega?
Nekoč sem lovil ravnotežje
po kamniti ograji
blejskega gradu
in pljuval sto dvajset
metrov globoko.
Bilo je zelo dolgočasno.

Si se kdaj bal?
Na nekem izpitu. Vendar pasti —
to ni nič tragičnega.
Toliko desetih jih vsak dan pade.
Nekateri celo za vedno.
Nekatere pa povozi avto.
Pa saj izpit hitro mine.

Si kdaj ljubil?
Triinpetdesetkrat. Enkrat sem jokal.
Četrť ure. Ludje smo sentimentalni.
Da, bil sem razočaran, jezen. Da.
Saj vedno najdeš kako novo, nikoli ne veš,
je boljša, je slabša, če nobene ne najdeš,
lahko še vedno ližeš sladoled.

Ce si Julija, ne bo nič.
Ce si Medeia, prav tako.
V gledališču ponavadi spim.
Ce bi lahko še ob tebi, bi še šlo.

Cim bolj je napeto, tem bolj mi je dolgčas.
Kaj? Ti sočustvuješ z junaki?
No, da. Njih povozi ljubezen,
koga drugega pa avto.
Njih odplavi življenje,
druge pa splavijo,
ko so minus sedem mescev stari.

Res, deklica draga,
dramatičnost je preživela.
Vsaj v socializmu.
Kaj me pa briga, kaj počnejo
v zaostali Italiji
pri neorealističnem filmu.

BROWN EYES WHY ARE YOU BLUE

kaj pa mi preostane

Medeia ima zlate lase
Hitchcock je njen stric
z mano pa ni
in noče biti v sorodu.

Imam dolg dolg rdeč svinčnik
nalivno pero z veliko pumpico
obalo na Tahiti
usidrano v desnem ramenu
mojih možgan

Ona pa se predaja
dolgemu času
dolgčas je edina žival
ki še zna hierogliffe ljubezni

Najbolje se počutim v polju
pa tudi v dežju mi je čisto všeč
ona reže na koščke
svojega brata, kuha očeta
otrokom je rdeče
prebarvala grli
meni pa nič noče
ker nisem njen sorodnik

Razcefral jo bom kot list papirja
posilil kot blazino
... z mano pa ni
in noče biti v sorodu

Moram poslušati budilko.
Popit kakao.

Ob osmih imam predavanje.
Kolnem.